

g) błędnej wykładni podniesionych argumentów i dowodów oraz uzasadnienia, które jest nielogiczne i sprzeczne z orzecznictwem wspólnotowym w dziedzinie odszkodowania za poniesione krzywdy; Sąd Pierwszej Instancji nie mógł wykorzystać argumentów dotyczących jedynie wyłączenia zamówień publicznych na dostawy lub ich nieudzielenia, aby nie uwzględnić żądania odszkodowania związanego z naruszeniem zasady rozsądnego czasu trwania postępowania administracyjnego lub niewywiązaniem się przez Komisję z ciężących na niej w zakresie nadzoru obowiązków.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 27 stycznia 2000 r., Rec. str. I-203.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 9 listopada 2006 r., Zb. Orz. str. I-10833.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-496/07)

(2008/C 37/03)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i M. Šimerdová)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 39 WE w zakresie w jakim ustawodawstwo czeskie wymaga obywatelstwa czeskiego do pełnienia funkcji kapitana statku pływającego pod banderą czeską;

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera swą skargę na następujących zarzutach:

Ustawodawstwo czeskie (ustawa nr 61/2000 Sb.) nakłada na armatora statku obowiązek sprawdzenia, czy kapitan statku pływającego pod banderą czeską jest obywatelem Republiki Czeskiej.

Ten jasny i bezwarunkowy wymóg dotyczący obywatelstwa czeskiego pozostaje w sprzeczności, zdaniem Komisji Wspólnot Europejskich, z wnioskami do jakich doszedł Trybunał Sprawiedliwości w sprawach C-405/01 ⁽¹⁾ i C-47/02 ⁽²⁾. Komisja odsyła w szczególności do wniosku z pkt 44 wyroku wydanego w sprawie C-405/01 i z pkt 63 wyroku w sprawie C-47/02. Wymóg obywatelstwa dla kapitanów statku przewidziany w ustawodawstwie czeskim ma charakter absolutny. Właściwe

przepisy ustawodawstwa czeskiego nie uwzględniają sposobu ani zakresu faktycznego wykonywania przez kapitana statku uprawnień obejmujących wykonywanie władzy publicznej, jak tego wymaga cytowane wyżej orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości. Sama tylko okoliczność, że prawo czeskie daje kapitanowi statku pływającego pod czeską banderą uprawnienia obejmujące wykonywanie władzy publicznej nie wystarczy dla uzasadnienia wyjątku od swobody przepływu pracowników w rozumieniu art. 39 ust. 4 WE.

Komisja Wspólnot Europejskich stoi na stanowisku, że na Republice Czeskiej spoczywa obowiązek dostosowania ustawodawstwa krajowego do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, mimo że (jak twierdzi Republika Czeska) żaden statek nie pływa obecnie pod banderą czeską.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-405/01, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española, Rec. str. I-10391, który dotyczy ustawodawstwa hiszpańskiego stawiającego wymóg, by kapitan i drugi kapitan statku lub okrętu pływającego pod banderą hiszpańską miał obywatelstwo hiszpańskie.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-47/02 Albert Anker, Klaas Ras i Albertus Snopek, Rec. str. I-10447, który dotyczy ustawodawstwa niemieckiego, stawiającego wymóg obywatelstwa niemieckiego na stanowisku kapitana na statkach pływających pod banderą niemiecką i czynnych w małej żegludze morskiej („Kleine Seeschiffahrt”).

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 17 września 2007 r. w sprawie T-175/07, Territorio Energia Ambiente SpA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 19 listopada 2007 r. przez Territorio Energia Ambiente SpA (TEA)

(Sprawa C-500/07 P)

(2008/C 37/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) (przedstawiciele: E. Coffrini i F. Tesauro, avvocati)

Dругa strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie lub zmiana orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji stanowiącego przedmiot niniejszego odwołania, wraz ze wszelkimi wynikającymi stąd skutkami prawnymi.

— Uwzględnienie żądań przedstawionych już w ramach skargi w pierwszej instancji.